

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **B.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **J.**, bývajúcemu v I., o vymoženie **1.398,48 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10 Er 1408/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 14. januára 2014 sp. zn. 15 CoE 419/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená podala súdnej exekútorke Mgr. J. návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 1.398,48 eur s príslušenstvom a trov exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri R., so sídlom v B., z 1. júna 2012, sp. zn. B., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.398,48 eur s príslušenstvom. Súdna exekútorka požiadala Okresný súd Komárno o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Komárno uznesením z 12. decembra 2012, č.k. 10 Er 1408/2012-13 žiadosť súdnej exekútorke Mgr. J. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 11. septembra 2012 zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Dospel k záveru, že právny vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom oprávnenej a povinným zmluvou o úvere z 10. septembra 2007, č. X. treba posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom úvere. Oprávnená (dodávateľ) uzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (výpis z obchodného registra) a povinný (ako vyplýva zo samotnej zmluvy a jej zmluvných

podmienok) nemohol individuálne ovplyvniť jej obsah (bola vopred pripravená, lebo sa uzatvárala vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov). Keďže povinný si neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere, uplatnila si oprávnená svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky (bod 11.2 obchodných podmienok, ako neoddeliteľnej súčasti zmluvy). Podľa názoru súdu je dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná. Uviedol, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah, keď mohol zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným podmienkam a teda aj rozhodcovskému konaniu. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež smernice Rady 93/13/EHS. Dojednanie neplatnej rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve spôsobilo, že nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Preto je rozhodcovský rozsudok nevykonateľný a ako exekučný titul nespôsobilý. Súd prvého stupňa mal za to, že neexistencia spôsobilého exekučného titulu je dôvodom, pre ktorý je exekúcia vo vyššie uvedenej veci neprípustná a preto zamietol žiadosť súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Krajský súd v Nitre na odvolanie oprávnenej uznesením zo 14. januára 2014, sp. zn. 15 CoE 419/2013 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi exekučného súdu. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti uviedol, že odvolacie námietky oprávnenej nie sú dôvodné. Doplnil, že exekučný súd je povinný preskúmať exekučný titul, pokiaľ ním je rozhodcovský rozsudok aj podľa kritérií uvedených v § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľským vzťahom ako aj so záverom, že rozhodcovská doložka má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky z dôvodov bližšie špecifikovaných exekučným súdom a s poukazom na všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. OZ. Okrem toho odvolací súd skonštatoval, že došlo k rozporu s § 93b ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom

do 30. novembra 2009), ktoré ukladalo bankám povinnosť dať klientovi možnosť neprijatť rozhodcovskú doložku.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť tak, že dovolací súd „poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie“, alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), d/ odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odmietli vykonať exekučný titul, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, e/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a f/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – por. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 94/2013, 2 ECdo 81/2014, 3 ECdo 24/2013, 4 ECdo 87/2014, 5 ECdo 135/2013, 6 ECdo 290/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 115/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2016

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová